

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

28 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători:

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mîrza Vasile, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mîrza Vasile împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2014,

CONSTATĂ:

La 01.12.2010, Mîrza Vasile a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că de la 03.08.2007 este pensionar al organelor afacerilor interne, ultima funcție pe care a deținut-o a fost de inspector principal al secției „A” a Departamentului serviciilor operative al MAI.

Menționează că, la concedierea din organele afacerilor interne în legătură cu pensionarea, DEF a MAI i-a eliberat certificatele de salarizare și pecuniar de unde a constatat că contrar prevederilor anexei nr. 7 la Legea nr. 355-XVI din 23.12.2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar și anexei nr. 2 la Hotărîrea Guvernului nr. 650 din 12.06.2006 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, plățile salariale de la 07 aprilie 2006 i s-au efectuat cu diminuare, nefiind luat în calcul faptul că el în calitate de inspector principal al secției „A” a Departamentului serviciilor operative al MAI se atribuia la categoria conducătorilor subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne.

Conform prevederilor anexei nr. 7 la Legea nr. 355-XVI din 23.12.2005 și anexei nr. 2 (tabelul nr. 1) la Hotărîrea Guvernului nr. 650 din 12.06.2006, de la 07 aprilie 2006 și pînă la 13 aprilie 2007 pîrîtul urma să-i calculeze salariul de funcție în mărimea de 1 600 lei stabilit conform grilei mijlocii de salarizare pentru funcția de inspector principal a subdiviziunii subordonate MAI. Iar ținînd cont de practica MAI aplicată în domeniul salarizării, MAI urma să-i stabilească salariul de funcție în mărime de 1 600 lei.

La fel a indicat că sporurile, plățile suplimentare și indemnizațiile la salariul de bază primite în acesta perioadă, urmau a fi calculate din salariul de funcție de 1 600 lei și nu din cel de 773 lei, stabilit de către pîrît.

Mai invocă că la 07 aprilie 2006 prin ordinul MAI nr. 104ef. a fost numit în funcția de inspector principal al Departamentului serviciilor operative al MAI. Astfel, consideră că de la 07 aprilie 2006 și pînă la 03 august 2007 pîrîtul urma să-i stabilească și să-i achite salariul de funcție în mărime de 1 600 lei cu sporurile, plățile suplimentare și indemnizațiile la salariul de bază calculate, reieșind din acest salariu de funcție.

Solicită ridicarea excepției de ilegalitate și de a recunoaște ilegale prevederile ordinului MAI nr. 240 din 07 iulie 2006 cu privire la retribuirea muncii efectivului de trupă și corpului de comandă al organelor afacerilor interne, ordinului MAI nr. 402 din 15 noiembrie 2006 cu privire la aprobarea Regulamentelor privind salarizarea în organele afacerilor interne, pe motiv că aceasta contravine prevederilor anexei nr. 7 la Legea cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar nr. 355-XVI din 23.12.2005 și anexei nr. 2 (tabelul nr. 1) la Hotărîrea Guvernului RM privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice nr. 650 din 12.06.2006. Obligarea MAI să modifice ordinul nr. 240 din 07 iulie 2006 și ordinul MAI nr. 402 din 15 noiembrie 2006 prin aducerea acestora în concordanță cu prevederile enunțate din data adoptării ordinelor date. Recunoașterea ilegalității refuzului MAI de a-i achita restanțele salariale la concedierea din organele afacerilor interne și obligarea pîrîtului de a-i achita diferența neachitată la salariul de funcție, sporurile, plățile suplimentare și indemnizațiile, care în perioada 07 aprilie 2006 - 03 august 2007 i s-au plătit incorect, fără a se ține cont de prevederile anexei nr. 7 la Legea cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar nr. 355-XVI din 23.12.2005 și anexei nr. 2 (tabelul nr. 1) la Hotărîrea Guvernului RM privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice nr. 650 din 12.06.2006. Obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a-i stabili, recalcula și achita pensia pe linia MAI, reieșind din mărimea salariului de funcție, adausurilor, sporurilor și indemnizațiilor la salariul de întreținere, care urmau a-i fi stabilite și achitate în conformitate cu prevederile nominalizate și nu din salariul de funcție stabilit și achitat incorect de către angajator conform ordinelor MAI nr. 240 din 07 iulie 2006 și nr. 402 din 15 noiembrie 2006, încasarea cu titlu de prejudiciu moral suma de 10 000 lei. La fel în temeiul Legii nr. 824-XII din 24.12.1991 privind indexarea veniturilor bănești ale populației, a solicitat obligarea MAI să indexeze sumele neplătite în termen și încasarea din contului pîrîtului a cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor, reclamantul a solicitat anularea ordinelor Ministerului Afacerilor Interne nr. 240 din 07 iulie 2006 și nr. 402 din 15 noiembrie 2006, în partea ce ține de stabilirea și calcularea ilegală a salariilor de funcție lui Vasile Mîrza, obligarea Ministerului Afacerilor Interne RM să recalculeze și să achite integral diferența salarială și de ajutor material, care s-a acumulat începînd cu anul 2006 și pînă în prezent conform prevederilor anexei nr. 7 a Legii nr. 355-XVI din 23.12.2005, încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne al RM în beneficiul lui suma de 21 320,60 lei, obligarea pîrîtului să recalculeze și să achite diferența de indemnizație de concediere în mărime de 14 565,60 lei, să recalculeze și

să achite diferența de pensie, reieșind din recalculul salariului de funcție conform prevederilor anexei nr. 7 a Legii nr. 355-XVI din 23.12.2005 și încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne al RM în beneficiul lui cu titlu de repararea prejudiciului moral suma de 10 000 lei.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2012, acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulate ca ilegale ordinele Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 240 din 07 iulie 2006 și nr. 402 din 15 noiembrie 2006, în partea ce ține de stabilirea și calcularea salariului de funcție în privința lui Vasile Mîrza, obligat MAI să recalculeze și să achite lui Vasile Mîrza diferența de pensie, reieșind din recalculul salariului de funcție conform prevederilor anexei nr. 7 a Legii nr. 355-XVI din 23.12.2005, din ziua pensionării. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 iunie 2013, s-a admis recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al RM, s-a casat integral hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2012, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2013, acțiunea reclamantului Mîrza Vasile a fost admisă, fiind dispusă anularea ordinelor Ministerului Afacerilor Interne al RM nr.240 din 07.07.2006 și nr.402 din 15.11.2006 în partea privind calcularea și stabilirea salariului de funcție al reclamantului Mîrza Vasile. S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne al RM să recalculeze și să-i achite reclamantului Mîrza Vasile diferența la salariu și la ajutorul material pentru perioada 01.01.2006 - 03.08.2007 în sumă de 21 320,60 lei, diferența la indemnizația de concediere în sumă de 14 565,60 lei. S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne al RM să recalculeze pensia reclamantului Mîrza Vasile, reieșind din salariul de funcție prevăzut la art.7 al Legii nr.355-XVI din 23.12.2005, pentru perioada 03.08.2007 - 05.11.2013. S-a dispus încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne al RM în beneficiul reclamantului Mîrza Vasile despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat în sumă de 3 000 lei.

La 18.11.2013, Ministerul Afacerilor Interne a declarat apel împotriva hotărîrii instanței de fond, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05.11.2013, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii lui Mîrza Vasile.

În motivarea apelului, apelantul a invocat că, instanța de fond incorect a apreciat că cererea de chemare în judecată a fost înaintată în interiorul termenului de prescripție.

În acest sens, MAI a indicat că, acțiunea înaintată în instanța de judecată de către Mîrza Vasile a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție de 30 zile, întrucît răspunsul la cererea prealabilă a reclamantului din 07.09.2010 a fost expedit acestuia la data de 05.10.2010, pe cînd acțiunea a fost depusă la 01.12.2010, iar termenul de prescripție de 30 zile a început să curgă la data recepționării răspunsului sau expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia adică 07.10.2010.

La fel a menționat că, instanța de judecată nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pricinii, și anume faptul că reclamantului a demisionat la 03.08.2007, iar cererea de chemare în instanța de judecată a fost înaintată la 01.12.2010. Astfel, acțiunea urma să fie respinsă ca prescrisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2014, apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM a fost admis, casată hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2013 și doptată o hotărîre nouă de respingere a acțiunii ca tardivă.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 17 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, art. 271 CC, menționând că acțiunea a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție de 30 zile, întrucât cererea a fost depusă la 01.12.2010, iar termenul de prescripție de 30 zile a început să curgă la data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea cererii prealabile, la 07.10.2010.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 10.11.2014, Mîrza Vasile a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2014 și menținerea hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2013.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel eronat a conchis asupra tardivității acțiunii, deoarece cererea prealabilă a fost înaintată la 07.09.2010, la care a primit răspuns la 04.11.2010, iar acțiunea a înaintat-o la 01.12.2010, în interiorul termenului de 30 zile de la data recepționării răspunsului la cererea prealabilă, ceea ce corespunde prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ.

La 22.01.2015, Ministerul Afacerilor Interne al MAI a depus referință pe marginea recursului declarat de Mîrza Vasile, prin care și-a manifestat dezacordul cu argumentele acestuia și a solicitat declararea lui ca inadmisibilă.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a calculat termenul în interiorul căruia urma să înainteze acțiunea în instanța de judecată.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că recursul lui Mîrza Vasile conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a drepturilor recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a lui, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Mîrza Vasile, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat Mîrza Vasile ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mîrza Vasile, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mîrza Vasile împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea